

DECIZIE

20 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

Diaconu Iurie

judecători

Catan Liliana

Guzun Ion

Craiu Nicolae

Burduh Victor

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

OJOG Gheorghe Xxxxx, născut la xx xxxxxxxx
xxxx originar și domiciliat în s. Xxxxxxx, r-nul
Xxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.03.2018 – 29.10.2019;

Instanța de apel: 29.11.2019 – 18.06.2020;

Instanța de recurs: 14.08.2020 – 20.10.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 29 octombrie 2019, a fost achitat Ojog Gheorghe învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și 310 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor imputate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ojog Gheorghe a fost pus sub învinuire pentru faptul că, în perioada lunilor iulie-august 2014, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, fiind Primar al s. Xxxx, r. Xxxxxx, prin participație simplă cu Poalelungi Lidia, care la acea dată îndeplinea funcția de secretar al Primăriei s. Xxxxxxxx, intenționat, având scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, au confecționat, în lipsa convocării ședinței Consiliului sătesc, decizia Consiliului sătesc Xxxxxxxx nr. 4.6 din 26 iulie 2014 privind împuternicirea Primarului Ojog Gheorghe de a reprezenta interesele Consiliului local al s. Xxxxxxx, în instanța de judecată în vederea rezilierii contractului de arendă din

14.02.2006, încheiat între Consiliul sătesc Xxxxx și ÎI „Ojog Anatolie”, inclusiv prin falsificarea semnăturii președintelui ședinței Cereș Maria, decizie care conform informației Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nr. 1303/0T4-1831 din 01.09.2015 nu a fost prezentată Oficiului pentru efectuarea controlului obligatoriu de legalitate.

Tot el, a fost învinuit și de faptul că, la data de 12 august 2014, având intenția de a induce în eroare instanța de judecată și a obține punerea pe rol a cererii de chemare în judecată depuse în interesele Consiliului local Xxxxx, împotriva ÎI „Ojog Anatolie” privind rezilierea contractului de arendă din 14.02.2006, încheiat între Consiliul sătesc Xxxxx și ÎI „Ojog Anatolie”, intenționat, cunoscând cu certitudine că decizia Consiliului sătesc Xxxxx nr. 4.6 din 26 iulie 2014 privind împuternicirea Primarului Ojog Gheorghe de a reprezenta interesele Consiliului local al s. Xxxxx în instanța de judecată este falsă, a depus-o în calitate de probă în instanța de judecată, anexând-o la cererea de chemare în judecată vizată.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, a fost atacată cu apel de către procurorul Cazacu Ruslan, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ojog Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) și art. 310 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspunde penală.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- instanța a considerat că acuzarea nu a prezentat probe care se demonstreze că Ojog Gheorghe a deținut și folosit decizia nr. 4.6 din 26.07.2014, contrar celor constatate din care urmează că vinovăția inculpatului se confirmă prin totalitatea probelor acumulate în cadrul efectuării urmăririi penale și cercetate în instanța de fond și anume declarațiile martorilor Cereș Mariana, Ojog Anatolie, Cuciuc Petru, Gorceac Mihail, Briceag Eugeniu;

- instanța a constatat că proiectul de decizie nr. 4.6 din 26.07.2014 din motive independente de voința inculpatului, în mod accidental, a fost anexată la cererea de chemare în judecată pe cauza de reziliere a contractului de arendă a iazului, iar când eroarea a fost depistată, la dosar a fost anexată decizia corectă din 08.08.2014. Sub acest aspect se reține că nu poate fi plauzibilă teza instanței, or „anexarea în mod accidental a unei decizii cu semnătură falsificată este puțin probabilă”;

- totodată instanța a menționat și a luat în considerare declarațiile inculpatului, afirmând că ele sunt veridice, deși tot ea a constatat că inculpatul Ojog Gheorghe și martorul Ojog Anatolie sunt în relații ostile, iar Ojog Gheorghe ar fi depus, anexat, accidental un proiect de decizie și anume cea din 26.07.2014, deși tot instanța a constatat că ședința din 26.07.2014 a fost o întrunire neformală a consilierilor pe malul unui iaz, unde nu a fost pusă în discuție reprezentarea de către primarul Ojog Gheorghe a intereselor Consiliului în instanța de judecată împotriva lui Ojog Anatolie. Prin

urmare, cum putea să fie perfectat proiectul unei decizii a unei ședințe neformale, cu ulterioara falsificare a semnăturii secretarului ședinței;

- instanța de fond a mai statuat că o decizie cu nr. 4.6 din 26.07.2014 nici nu a fost anexată la cererea de chemare în judecată, semnată și depusă de primarul Ojog Gheorghe în instanța de judecată, deși din declarațiile inculpatului rezultă că o asemenea decizie a fost depusă, însă ultimul, afirmând că nu a studiat cererea de chemare în judecată și actele anexate la aceasta;

- consideră că instanța a adoptat o hotărâre ilegală, bazată pe concluzii pripite, fără o apreciere multiaspectuală și obiectivă a probelor cât și a materialelor cauzei penale, unde inculpatul Ojog Gheorghe a fost achitat din motiv că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, iar sentința menținută fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv și minuțios cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, corect a conchis că inculpatul urma a fi achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzută la art. 361 alin. (2) lit. b) și 310 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

În temeiul prevederilor art. 8, 389, 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală și din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței, instanța de apel a concluzionat că apelul procurorului este neîntemeiat, fiind bazat pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport juridic probant, motiv din care urmează a fi respins.

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, confecționarea și deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de mai multe persoane, incriminată lui Ojog Gheorghe, se denotă că, probele administrate de acuzare nu confirmă modalitatea de confecționare și deținere de către Ojog Gheorghe a Deciziei Consiliului sătesc Xxxxx nr. 4.6 din 26 iulie 2014.

Analizând declarațiile martorilor acuzării, instanța de apel a constatat că nici unul dintre aceștia nu a explicat și nu a confirmat că, ar fi văzut ca inculpatul să fi falsificat semnătura din numele lui Cereș Mariana de la rubrica „Președintele ședinței” din decizia nr. 4.6 din 26.07.2014 a Consiliului sătesc Xxxxx. La fel, s-a menționat că în temeiul art. 26 din Legea nr. 436 din 28.12.2006, privind administrația publică locală, Primarul participă la ședințele Consiliului local și are dreptul să se pronunțe asupra tuturor proiectelor și problemelor supuse dezbaterilor, fără drept de vot. Iar în acord cu art. 29 alin. (1), lit. a) și alin. (2) din aceeași Lege, Primarul asigură executarea deciziilor consiliului local, și în calitate sa de autoritate publică locală executivă, exercită și alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare sau încredințate de consiliul local. Subsecvent acestor prevederi, s-a evidențiat art. 39 din Legea enunțată, care prevede

atribuțiile de bază ale secretarului, și anume că secretarul avizează proiectele de decizii ale consiliului local și contrasemnează deciziile.

Conform celor menționate anterior, s-a ajuns la concluzia că, Decizia Consiliului sătesc Xxxxx nr.4.6 din 26 iulie 2014 nu a fost confecționată de către Primarul Ojog Gheorghe.

Totodată, instanța de apel a conchis că nu au fost administrate probe și nu s-a confirmat faptul precum că, inculpatul ar fi convins-o pe Poalelungi Lidia să confecționeze Decizia în lipsa convocării ședinței consiliului sătesc și să falsifice semnătura președintelui ședinței Cereș Mariana.

La acest capitol din declarațiile martorilor audiați în ședință de judecată a instanței de fond și de apel, dar și în cadrul urmăririi penale, nici unul dintre aceștia nu au indicat direct la faptul că anume Ojog Gheorghe ar fi întocmit decizia nr. 4.6 din 26.07.2014, sau ar fi aplicat semnătura pe aceasta din numele lui Cereș Mariana.

S-a menționat și raportul de expertiză nr. 34/12/1- R-5013 din 18.09.2017, prin care s-a concluzionat că semnătura din numele lui Cereș Mariana de la rubrica „Președintele ședinței” din Decizia nr. 4.6 din 26.07.2014 a Consiliului sătesc Xxxxx, a fost efectuată probabil nu de însăși cet. Cereș Mariana, modelele experimentale de scris și de semnături ale căreia au fost prezentate la expertiză, dar de altă persoană (vol. II, f.d.20-22). Din conținutul acestuia, nu s-a stabilit incontestabil faptul că anume Ojog Gheorghe ar fi fost cea persoană care ar fi semnat din numele lui Cereș Mariana, ce ar dovedi falsul în acte din partea acestuia.

În concluzie, organul de urmărire penală și-a bazat învinuirea pe mărturiile evident neîntemeiate și declarative făcute de Ojog Anatolie. La rândul său, din acestea, s-a reținut că chiar Ojog Anatolie nu deține nici o probă pertinentă, concludentă și utilă a poziției sale despre pretensele acțiuni ilegale ale lui Ojog Gheorghe, limitându-se doar la presupuneri despre vinovăția lui, bazate pe relațiile ostile dintre ei.

În consecință, probele administrate dovedesc cu certitudine că *inculpatul nu a confecționat și deținut documentul pus în discuție și deci nu există componentele laturii obiective – de confecționare și deținere a documentelor oficiale false, care acordă drepturi.*

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (1) Cod penal, din cererea de chemare în judecată privind rezilierea contractului de arendă a iazului, semnată de Primar - inculpatul, s-a atras atenția că, în textul acesteia în general nu s-a făcut nici o referire, nici la decizia nr. 4.6 din 26.07.2014 și nici la decizia nr. 4.6 din 08.08.2014.

Astfel, la rubrica „Anexe” a cererii în cauză, s-a referit la: copiile deciziilor Consiliului sătesc Xxxxx din „28.05.2014” și „26.06.2014”, dar nicidecum la careva decizii din „26.07.2014” sau „08.08.2014”, cum eronat a constatat organul de urmărire penală (vol. I, f.d. 37 verso).

Respectiv, ***nu a fost probat nici faptul că decizia datată cu „26.07.2014” ar fi fost în general anexată la cererea de chemare în judecată***, în timp ce decizia nr. 4.6 din 08.08.2014, care de fapt este actul legal pe acest caz, cum rezultă din declarațiile

martorilor audiati atât în cadrul urmăririi penale dar și în instanța de fond și de apel, a fost anexată ulterior la materialele dosarului în procesul examinării cauzei, care a și stat la baza adoptării hotărârii, dar și care a servit obiectul unei acțiuni de stabilire a legalității acesteia, unde instanța de judecată a menținut-o ca legitimă și întemeiată.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat plauzibil argumentul inculpatului potrivit căruia un înscris cu titlu de decizie cu nr. 4.6, datat cu 26.07.2014, din greșeală a fost anexat la cererea de chemare în judecată, ca ulterior, deja în cadrul examinării cauzei să se stabilească eroare în cauză și la dosar să fie anexată decizia corectă din 08.08.2014.

S-a reținut faptul potrivit căruia pretinsa decizie cu nr. 4.6 din 26.07.2014 nu a stat la baza soluției primită de instanța de judecată privind examinarea cererii de reziliere a contractului de arendă a iazului, or din conținutul hotărârii în cauza nr. 2-87/15 din 15.04.2015 instanța a examinat litigiul prin prisma deciziei nr. 4.6 din 08.08.2014 (vol. I, f.d. 88; vol. II, f.d. 112 verso), care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-2569/15 din 13.04.2016 (vol. II, f.d.114-116), și încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-2492/16 din 09.11.2016 (vol. II, f.d.111-119). La rândul său, decizia din 08.08.2014, ulterior, prin hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul Central nr. 3-24/2017 din 20.03.2018 (vol. II, f.d.143-145) a fost menținută ca legitimă și întemeiată. Faptul dat, rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată pe dosarul nr. 2-87/15 din 01.04.2015 (vol. I, f.d.177 și 177 verso).

Deși s-a constatat existența a două decizii emise de Consiliul sătesc Xxxxx, înregistrate cu același nr. „4.6”, dar cu data emiterii diferită, „26.07.2014” și, respectiv, „08.08.2014”, prin care inculpatul a fost împuternicit să reprezinte interesele Consiliului local Xxxxx în instanța de judecată, totuși, s-a observat că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Primăria s. Xxxxx și Consiliul local Xxxxx către ÎI „Ojog Anatolii” a fost depusă în instanță la data de 14.08.2014, adică la momentul existenței deciziei nr. 4.6 din 08.08.2014, valabilă, supusă controlului Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Respectiv, acuzarea nu a stabilit motivul și scopul pe care l-ar fi avut inculpatul în emiterea unei decizii false, cu ulterioara utilizare a acesteia în instanța de judecată, atât timp cât la data de 08.08.2014, Consiliul local Xxxxx a emis o decizie cu același conținut care este una legitimă, prin prisma faptului că cererea de chemare în judecată privind rezilierea contractului de arendă a iazului datează cu 12.08.2014, iar în judecată a fost primită la data de 14.08.2014, când decizia legală din 08.08.2014 exista deja de fapt și de drept.

Instanța de apel a reținut ca fiind plauzibil argumentul inculpatului potrivit căruia la data de 26.07.2014, a fost emis proiectul unei decizii, care însă nu a produs careva efecte juridice deoarece, la data cu pricina, consilierii care au ieșit la fața locului nu au întocmit careva acte și nici nu aveau cvorumul necesar pentru a fi ședința deliberativă. Prin urmare, pe subiectul rezilierii contractului de arendă a iazului Consiliul local Xxxxx s-a reunit ulterior, la data de 08.08.2014, când a și fost adoptată decizia

corespunzătoare, care avea același conținut dar și număr de ordine 4.6, or între 26.07.2014 și 08.08.2014 nu s-a stabilit faptul că Consiliul local Xxxxx s-ar mai fi convocat în alte ședințe, Respectiv, instanța de judecată denotă că **proiectul de decizie nr. 4.6 din 26.07.2014 din motive independente de voința inculpatului Ojog Gheorghe, în mod accidental, a fost anexată la cererea de chemare în judecată pe cauza de reziliere a contractului de arendă a iazului, iar când eroarea a fost depistată, la dosar a fost anexată decizia corectă din 08.08.2014.**

Declarațiile martorului Ojog Anatolie, au fost apreciate critic, dat fiind faptul că, însăși martorul dat, în cadrul audierii sale în instanța de fond a precizat din start că se află în relații ostile cu inculpatul.

În ceea ce ține de prejudiciul pretins de Ojog Anatolie prin faptul rezilierii contractului de arendă a iazului, se denotă că, contractul de arendă a fost anulat de instanța de judecată, iar decizia nr. 4.6 din 08.08.2014, ce a servit ca temei de intentare a acțiunii de anulare a contractului de arendă a iazului, a fost stabilită ca legală de instanța de judecată prin hotărârea Judecătoria Criuleni, sediul Central nr. 3-24/2017 din 20.03.2018.

Prin urmare, plângerea despre pretinsele infracțiuni, depusă de Î.I. „Ojog Anatolie Zaharia” a fost una abuzivă și lipsită de temei, guvernată de relațiile ostile dintre părți, în scop de răzbunare, fiind depusă de o persoană neîmputernicită în acest sens, care și-a atribuit samavolnic, în mod arbitrar o calitate socială, dar și o postură procedurală de parte vătămată.

Dat fiind faptul că, **vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, lipsesc elementele infracțiunii în acțiunile inculpatului**, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, **Colegiul penal a concluzionat că instanța de fond corect a considerat necesar ca Ojog Gheorghe, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și 310 alin. (1) Cod penal, să fie achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.**

5. Recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel a declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, care în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului Ojog Gheorghe, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzatorul de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- instanța de apel nu a intrat în esența învinuirii aduse și în mod superficial a analizat probele administrate și motivele expuse de procuror în cererea de apel;

- instanțele de judecată în mod formal și superficial au analizat și au apreciat nu doar probatoriul administrat ci și normele legale aplicabile, și-au întemeiat concluziile făcute în versiunea inculpatului. În acea ordine de idei, s-a menționat că faptul falsificării Deciziei Consiliului sătesc Xxxxx nr. 4.6 din 26.07.2014 a fost dovedit atât prin declarațiile martorilor cât și cumulul de probe administrate;

- analiza probelor, în raport cu cumulul total al materialelor, se combat cu argumentele aduse de către instanță prin care probele administrate nu confirmă modalitatea de confecționare și deținere de către inculpat a Deciziei Consiliului sătesc Xxxxx nr. 4,6 din 26.07.2014;

- acuzarea nu este de acord cu afirmația instanței ce indică că nu a fost stabilit motivul și scopul care l-ar fi avut inculpatul în comiterea infracțiunilor și despre relațiile ostile între inculpat și Ojog Anatolie.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În acest sens, relevante cauzei sunt și liniile directorii trasate de Curtea Europeană privind aplicabilitatea art. 6 din Convenție, care garantează dreptul fiecărei persoane la un proces echitabil, unde s-a specificat că orice instanță este obligată să-și motiveze hotărârea adoptată, or, aceasta face parte din setul de garanții stabilite de CtEDO pentru existența unui proces echitabil. De altfel, potrivit jurisprudenței Curții, în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a statuat că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

Din cererea de recurs declarată, se constată că criticele recurentului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, prin aceasta fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței de achitare, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

Așadar, Colegiul penal lărgit consideră că criticele invocate de titularul cererii de recurs sunt întemeiate și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza acestei soluții.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțelor naționale să-și motiveze deciziile (*a se vedea în acest sens cauza Boldea vs. România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

Curtea Europeană a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de părți, or, doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Cu toate acestea, verificând decizia recurată, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a analizat punctual criticile invocate de procuror, ci s-a limitat doar la expunerea unor fraze generale preluate din sentință privind nevinovăția lui Ojog Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și 310 alin. (1) Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Prin alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor invocate de procuror prin formularea unui răspuns la fiecare argument al apelantului, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

În această ordine de idei, se reține că instanțele inferioare, dispunând achitarea inculpatului Ojog Gheorghe de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și 310 alin. (1) Cod penal, au folosit o motivare ambiguă și chiar divergentă. Or, pe de o parte instanța de apel constată că **„lipsesc probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului”**, argumente prin care practic acceptă ca fiind realizată fapta descrisă în actul de învinuire, iar pe de altă parte, constată în contradictoriu că **„lipsesc elementele infracțiunii în acțiunile inculpatului”**.

Totodată, se reține că instanța de apel a indicat că *„ se constată existența a două decizii emise de Consiliul sătesc Xxxxx, înregistrate cu același nr. „4.6”, dar cu data emiterii diferită, „26.07.2014” și, respectiv, „08.08.2014”, prin care inculpatul Ojog Gheorghe a fost împuternicit să reprezinte interesele Consiliului local Xxxxx în instanța de judecată... , după care, contrazicându-se, a notat că „ ...totuși, se observă că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Primăria s. Xxxxx și Consiliul local Xxxxx către Î.I. „Ojog Anatolie” a fost depusă în instanță la data de 14.08.2014, adică la momentul existenței deciziei nr. 4.6 din 08.08.2014, valabilă, supusă controlului Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat”*.

De asemenea instanța de apel divergent constată că **„nu a fost probat nici faptul că decizia datată cu „26.07.2014” ar fi fost în general anexată la cererea de chemare în judecată”** după care, contrazicându-se a constatat că **„proiectul de decizie nr. 4.6 din 26.07.2014 din motive independente de voința inculpatului Ojog Gheorghe, în mod accidental, a fost anexată la cererea de chemare în judecată pe cauza de reziliere a contractului de arendă a iazului, iar când eroarea a fost depistată, la dosar a fost anexată decizia corectă din 08.08.2014”**.

Colegiul, califică o asemenea motivare ca fiind una inacceptabilă și care demonstrează că instanța a examinat cauza superficial, fără a intra în esența învinuirii aduse și în mod superficial a analizat atât probele administrate cât și motivele expuse de procuror în cererea sa de apel.

Astfel, se reține că pe de o parte instanțele inferioare au constatat fapta ilegală comisă de către Ojog Gheorghe, însă pe de altă parte prin soluția dispusă și motivele aduse, caută să ofere un caracter legal acțiunilor ilegale ale inculpatului, iar prin admiterea unor asemenea poziții ambigue, instanțele de judecată au adoptat o soluție

de achitare cu încălcarea prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, care stipulează expres că, partea descriptivă a hotărârii de achitare trebuie să cuprindă: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinutului a fost trimisă în judecată; 2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de acuzare și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

În consecință, precedându-se în asemenea mod, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia „... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*”. În particular, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile procurorului invocate în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate lui Ojog Gheorghe în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și 310 alin. (1) Cod penal, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

Prin urmare, Colegiul lărgit statuează că, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei în instanța de apel pentru rejudecare în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020 în cauza penală privindu-l pe *Ojog Gheorghe Xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată și pronunțată integral la 17 noiembrie 2020.

Președinte	Iurie Diaconu
Judecător	Liliana Catan
Judecător	Ion Guzun
Judecător	Victor Burduh
Judecător	Nicolae Craiu